

ВЕЛИКО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Комисия за изработване на проект за
Конституция на България

ПРОТОКОЛ

На 12 юни 1991 г. се проведе заседание на Комисията по изработване на проект за Конституция на България при

ДНЕВЕН РЕД:

Обсъждане на материята от чл.13 нататък.

Към протокола се прилага списък на присъствувалите. Заседанието беше открито в 9,20 ч. и ръководено от заместник-председателя на комисията г-н Любен Корнезов

- 0 -

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Колеги, да продължим с чл.13 и да се опитаме да изградим позицията на Конституционната комисия.

РОСЕН ХУБЕНОВ: Член 3 какво ще го правим?

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Чл.3, чл.5, които ги заобиколихме, така да се каже, очевидно ние в този състав не можем да ги решим. Вчера говорихме и за чл.6, казахме, че има един нов чл.34, който е свързан с чл.34 - тези въпроси заедно да ги решим и евентуално утре или в петък, ако можем утре, да ги предложим в пленарната зала за решаване.

РОСЕН ХУБЕНОВ: И един втори проблем - нека все пак комисията да има една яснота и договореност по процедурата.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Аз също считам, че когато се предлага даден текст да отпадне, не трябва да се гласува отпадането - който е против, гласува против, и текстът автоматично пада, нали? Не е необходимо да се гласува да отпадне, че после да гласуваме да остане. Мисля, че това не е и в духа на правилника.

Господин Гиньо Ганев го няма. Ние вчера пак говорихме, той ще ръководи заседанието.

РОСЕН ХУБЕНОВ: Ние все пак може да имаме едно становище, което да изразим. Другият въпрос, който трябва да решим, до кой момент трябва да се подават писмени предложения.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Вижте, не можем да ограничим хората. Трябва реално да разсъждаваме. Можем ли да кажем: не можете да давате предложение. Става, говори.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: По процедурата, те са ясни правилата. Колкото повече ги бъркаме, толкова е по-лошо. Ние и така имаме в Народното събрание мнозинство, което може да реши, така че дайте поне да спазваме процедурата. Логиката е тази - има предложение да отпадне. То се гласува. Втори път няма нужда да се гласува членът да остане, защото предложението не е отпаднало, следователно то стои. Следващата логична крачка е всички добавки или поправки, или изменения на този текст, който стои, трябва да се гласува първо и след това да се гласува текст, който се е получил. Това е логиката. Няма да има проблем. Просто като машинка ще си върви.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: И в правилника е така.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Не трябва да се прескачат тези неща, и аз скачам понякога, всеки е нервен понякога.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Гласуват се най-напред предложенията и след това основният текст.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Трябва безспорно процедурата да бъде ефективна. И така - чл.13. Направени са, ще ви казвам само предложенията. Георги Николов: вероизповеданията са свободни. Изпълнението на обредите не може да противоречи на законите в страната и на добрите нрави.

Петър Балабанов - вероизповеданията са свободни. Религиозната дейност и изпълнението на обредите не могат да противоречат на законите и добрите нрави.

КРАСЕН СТАНЧЕВ: Ал.3 на чл.13 да отпадне.

ДИМИТЪР АРНАУДОВ: Трета алинея да се чете: "Източно-православното вероизповедание е традиционна религия в Република България и не може да се пренебрегва".

КИРИЛ ЖЕЛЕВ: Понеже предложенията са все в тази посока, да разменим местата на алинея 2 - първото изречение да стане ал.1, по-общо като отношение. "Вероизповеданията са свободни".

А ал.1 - религиозните институции, да слезе на мястото на алинея 2 на първото изречение. Съвсем нормално се съгласуват по род и по число и тогава и третото предложение на Петър Балабанов и на другите става нормално.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Да, други предложения? Господин Бахнев.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Аз имам писмено предложение още от 10, отскоро е, но все пак е предадено навреме. В него аз поддържам две предложения. Аз смятам, че след думата "свободни" във втора алинея - вероизповеданията са свободни, трябва да се добавят думата "равнопоставени". Това е едното предложение и второто предложение е да се възстанови по-скоро в проекта понятието смисълът и изречението - "Държавата съдействува за създаване на търпимост и уважение в отношенията между вярващи и между вярващи и невярващи". Това е принципно положение, което и сега в международните и наши задължения съществува, но не е сега за това да приказваме, въпросът е, че това е много важно. Докато ние имахме бели, няма какво да се крием, когато атеистичната пропаганда, а и правителството притесняваше вероизповеданията, то сега не би трябвало да минем период, когато вероизповеданията да притесняват всички останали. Това е едното съображение.

Второ, за търпимост ние говорим в преамбюла, а никъде у нас в текста не се споменава за това. Следователно това изречение, което е стояло в ал.2 на чл.13, според мен трябва да се възстанови. Аз малко го облекчих и то ще гласи: "Държавата ще съдействува за създаване на търпимост и уважение в отношенията между вярващите и между вярващи и невярващи". Тоест, с други думи религиозна вражда и вражда между атеизма и религиозните вярвания. То беше в стария текст.

Също така, аз поддържам отпадането на ал.3 - "Източно-православната религия е традиционна в Република България", първо, защото то няма никакво нормативно значение и противоречи на първата алинея на чл.13, че религиозните институции, организации са отделени от държавата. Тогава какво значение има, че едната

е религиозна религия. За една Конституция, която казваме, че е основен и върховен закон, но е закон. Следователно това понятие принадлежи също към преамбюла. Аз не бях когато се обсъждаше това, бях в командировка, но е отпаднало това понятие по някакъв начин.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: При първото четене това, което Вие предлагате, "Държавата съдействува..." беше включено. След първото четене, когато го обсъждахме и в отделни комисии, и в Конституционната комисия решихме, че това не ни дава нищо като конституционен текст и решихме да отпадне.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Аз бих помолил да се възстанови този текст. Той, първо, е приет от Виенския документ, аз на Хелзинкския процес, а второ, това е екзактен пимус в обществото.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Аз нямам нищо против, ако така решим, всъщност да възстановим това, което отпадна. Беше при първото четене.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: И много добре беше направено. Защо отпадна?

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Просто Вие не чухте, аз завърших моето изказване, затова именно аз смятам, че ал.3 е за преамбюла на Конституцията, а не за тяло на Конституцията.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Нова редакция е трудно да правим в момента. Колко становища се чуха?

РУМЕН ВОДЕНИЧАРОВ: За третата и четвъртата алинея призовавам ви към повишено внимание, и двете трябва да останат. Нека да ги гласуваме в текста, който е предложен. Текстът е много точен и много мек. Ние можехме да запишем, че източно-православното вероизповедание е господстващо, а ние го написахме, че е традиционно, меко. Можехме да напишем, че източно-православното вероизповедание, а не ислямът е традиционно, но и това не сме написали. Тоест, написаното е толкова меко, че по-меко от това не може да бъде написано.

В следващата ал.4 се слага една спирачка. Религиозните убеждения да се използват за политически цели. Това включва забрана за Христофор Събев да си прави митинги със свещи, но също така включва и използването на сунетите за политическа пропаганда и на всички мюсюлмански обреди. Така че тя трябва да остане.

ПЕТЪР ОБРЕТЕНОВ: Общото убеждение е, че ал.3 е чисто декларативен текст. Това е една констатация, обаче това не е точно така. Ако си спомняте, преди известно време ние гласувахме Великден и Коледа да станат официални празници. Според мен това е пряк резултат от това наше убеждение, което е изградено сега в Конституцията. Така че има и нормативен характер този текст и не би следвало да отпадне. А също и останалите текстове би следвало да останат така, както са формулирани.

По отношение на възражението, че е отпаднало второто изречение на ал.2. Аз не знам какви са били съображенията, но ми се струва, че едно от съображенията са именно намеса на държавата в тези отношения, които трябва да бъдат въпрос на убеждение и съвест. И законите би следвало да гарантират всеки свободно да изповядва религия, така че намесата на държавата би трябвало да бъде сведена или до минимум или въобще да не съществува. Аз съм за текста, както е сега.

МАРИАНА ХРИСТОВА: Аз мога да посоча гръцката конституция. По същата религия в Гърция е източноправославната църква на Христос.

ГЛАСОВЕ: Да, няма спор. Това е известно.

БОГДАН АТАНАСОВ: Това е един известен факт на всички хора, които не са абсолютно невежи. И какво правим с този текст в Конституцията. Или това е може би един метан на Светия Синод, който не знам дали му е необходим. Това е толкова излишно, колкото и за армията, колкото...

РУМЕН ВОДЕНИЧАРОВ: Това означава, че на тези земи тази религия предхожда другата.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Аз предлагам да преминем на следващия текст. Никакви съществени предложения тук не се правят.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Аз искам само едно да ви кажа - във Франция няма такъв текст.

БОГДАН АТАНАСОВ: Нека да се стремим да се ограничат всякакви политически действия, изключително политическите партии. Това е един социален абсурд. Невъзможно е, никога не е било възможно и няма да бъде възможно. В Тихия океан първо пращаха мисионерите, после отиваха към . Нали така?

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Нямаме време. Тук се направиха предложения, ако сме съгласни от името на Конституционната комисия ал.1 да стане "Вероизповеданията са свободни..."

ЖИВКО МИЛАНОВ: Аз мисля, че ще сгрешим. Всякакви прибързани действия, след като тези текстове толкова време са отработвани и прецезирани, ще доведе до влошаване на текста. Основният, големият принцип е принципът за отделяне на църквата от държавата, който е провъзгласен още от Френската революция. Това е големият принцип. Другото е следствие от този принцип - провъзгласяване на свободата на религиозните вярвания. Аз лично бих предпочел по-малко да се пипа в Конституцията, там, където действително е необходимо.

ВЕЛКО ВЪЛКАНОВ: Искахме да кажем, че става дума за дейност на религиозните институции.

ЖИВКО МИЛАНОВ: И още едно съображение, което ми прави впечатление и искам да го споделя с вас. Прави се едно недопустимо смесване между първата и втората глава. Първата глава очертава основните принципи и институции, структурите на обществото и организацията на държавата, а във втората са правата. И оттук можем да направим много сериозно влошаване на Конституцията, ако ние тези неща ги смесим. Партията е партия, мястото ѝ в обществото и в управлението на страната, а правото на сдружаване е мое лично право. А дали аз ще участвувам в партия - това са различни неща.

ВЕЛКО ВЪЛКАНОВ: Предлагам такава редакция: "Вероизповеданията са свободни. Дейността на религиозните институции и изпълнението на обредите им не могат да си противоречат".

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да, по-точно е така.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Предлагам и "равнопоставени".

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Те щом са свободни, са и равнопоставени. По-голяма търпимост от свободата има ли?

ЯНАКИ СТОИЛОВ: То го има и в Преамбюла това нещо.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Има предложение да се включат инвалидите и социално слабите да са под закрилата на държавата.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Има предложение да се включат и младежите.

ВЕЛКО ВЪЛКАНОВ: Текстът да си остане така, както е.

КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ: Аз поддържам, защото ние тук сме възприели едни принципи - всичко, към което е насочено обществото на свободните народи и е регламентирало със свои решения, трябва да бъде възпроизведено в тази Конституция към 1991 г. Има цяла поредица от международни правни актове на ООН, които извеждат младежта в приоритетна позиция. На нас нищо не ни липсва да съобщим, а това ще бъде конкретизирано в перспектива в отделни закони или в специален закон за младежта. Предлагам да се включи в приоритетите.

ЖИВКО МИЛАНОВ: Основната идея е тук не за покровителство върху по-слаби социални слоеве, а е за мястото на семейството като основна клетка на обществото. Поради това именно е свързано само със семейството, майчинството и детството, възпроизводството на човешките ресурси. Това е основният смисъл. А що се касае до младежта, до инвалидите, в правата го има. Чл.48 и 49 - там са.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Следователно обявяваме се за текста, както е. Добре, чл.15. Предлагам да не го пипаме.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Красен Станчев ни го даде. Има доста предложения за редакционни изменения.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Добре, чл.16.

ЕКАТЕРИНА МАРИНОВА: Господин Корнезов, по чл.16 моля Ви да прецените като Конституционна комисия, като уважавам Вашия труд и приемам до известна степен съображенията Ви, мисля, че не е нужно да го делим на първа и втора алинея. До известна степен той се повтаря с чл.47, а аз говоря за ал.2, поради което за да бъде по-силно и за да бъде и в по-голямо съответствие с традициите и с някои други конституции, ви предлагам да запишем: "Трудът е основен фактор за материалното и духовното благополучие на гражданите и за напредъка на обществото. Държавата закриля труда." И с това да се ликвидира чл.16. Мисля, че така ще звучи по-силно. Вие си спомняте, че Вие самите бяхте написали в първия вариант, че държавата закриля труда. Сега сте ги разкъсали тези неща. Логично една част е отишла в чл.47.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Винаги се стараем да избягаме от държавата.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Все пак смятам, че първата алинея така е по-добре, защото идеята, че държавата закриля труда е добра, но някой ще каже - защо тук не кажем, че държавата закриля собствеността? И навсякъде тогава все трябва да пишем това нещо. А втора алинея аз искам да предложа, която е редакционно по-добра, но се създава известно двусмислие дали няма да звучи по-добре така: "Дълг на всеки трудоспособен гражданин е според възможностите си по начин, избран от него, да съдействува за материалния и духовен напредък на обществото". Тъй като тук се създава впечатление, че той може да избира дали този дълг се отнася до него или не в сегашната редакция.

ВЕЛКО ВЪЛКАНОВ: Както и да го кажете, е все същото.

ЕКАТЕРИНА МАРИНОВА: Аз ви моля да имате предвид, това което ви предлагам, не защото кой знае колко много ум влагам в тази работа, но все пак. Не може да говорите, че законът само закриля. Закриля преди всичко Конституцията и държавата труда. Трудът е основният фактор и източник, каквото щете го наречете. А втората ви алинея много прилича на някои стари наши текстове и затова ви моля да не я поставяте в тези основни начала. Дълг е на българския гражданин да построи развитото социалистическо общество... Трябва да ви кажа...

ВЕЛКО ВЪЛКАНОВ: Не, това има друг смисъл.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Има две възможности тук - да си остане така, както е. Втората алинея Янаки Стоилов предлага да разместим възможностите и начина. Отново трябва да излезем с единно становище. Или редакцията на госпожа Маринова, или както сме го редактирали.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Аз предлагам чл.16, първата алинея, вместо "от закона" да се пише "от държавата". Защото законът не е одушевен субект да защитава. Той е средство, чрез което държавата защитава. А има и други нормативни актове, които са в защита на труда, поднормативните актове и т.н. Струва ми се за прецизност, че така е по-добре да се каже. А страхувате се, че в ушите на някои ще прозвучи тоталитарно? От тези конюнктурни съображения и угоднически не са много правилни. Ние трябва да подхождаме принципно. Държавата защита чрез закона. Законът е средство. В случая е не само закон.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Ако ние решим да пишем, безспорно има основание да сложите "държавата".

ПЕТЪР ОБРЕТЕНОВ: Аз смятам, че текстът е достатъчно прецизиран сега.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Излишно е да го променяме сега.

МЕТОДИ ГРЪНЧАРОВ: Изразът "закон" е събирателно и обобщава цялата уредба. Ако кажем конкретен закон, тогава може да се има предвид... Да оставим така.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Да оставим така и господин Бахнев е за оставане.

ЮЛИЙ БАХНЕВ: Аз съм за оставане, защото вие не приехте предложението - "държавата съдействува" по същите съображения. Всички вие се страхувате от религиозен фундаментализъм. А аз исках да огранича това с търпимост.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Остава така. Направилите предложения могат да си ги поддържат в залата. И стигаме до тежкия член 17.

ВЕЛКО ВЪЛКАНОВ: Вземете гръцката конституция. Непрекъснато се говори за държавата. Непрекъснато правиш възражения срещу тази държава.

ПЕТЪР ОБРЕТЕНОВ: Господин Вълканов, всяка конституция създава конкретна политическа обстановка. Тази Конституция е известна реакция срещу тоталитаризма.

ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Член 17 е един от съществените текстове. Имаме ли предложения за подобряването на редакцията или някакви идеи.

ДЕПУТАТ: Аз имам едно предложение. След "държавната собственост" да се добави "режимът на държавната и общинска собственост се определя със закон". Общинската собственост е пропусната. Смятам, че това е нещо, което в етапа на самоуправление ще дава нещо ново на тези самоуправляващи се общини.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Правилно, да, да го запишем.

ЕКАТЕРИНА МАРИНОВА: Аз много ви моля в чл.17 да се върнете на чл.67 от Търновската конституция, където е записано, че правата на собственост са неприкосновени, първо. Второ, ви моля да се намери действително място на общинската собственост - пропусната е.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Предлага се в чл. 18 да се направят някои подобрения в структурата. Има резон в това. Предлага се ал. 2 да стане ал. 4, ал. 3 да стане ал. 2 и ал. 4 да стане ал. 6. Предлага се още ал. 5 да стане ал. 6, а ал. 6 да стане ал. 5.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: А пета и шеста може да не се пипат.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Трябва да се каже не "производството", а "използването".

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Става въпрос за мирното използване на ядрената енергия.

ЖИВКО МИЛАНОВ: Сега всеки ползва тази енергия. Когато престане да работи реакторът всички разбират, че я ползват.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Но вече тя не е ядрена. Тогава тя е електрическа енергия.

АЛЕКСАНДЪР ЯНКОВ: навсякъде във всички международни документи се казва: "Мирно използване на ядрената енергия". Предполага се, че ядрена енергия винаги ще има в ядрата, но важното е използването и главно мирното използване или използването за мирни цели. Иначе ядрената енергия при определени условия винаги ще се използва.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Нали излезе така, че ползването не може да бъде монопол само на държавата. Представете си атомни батерии за двигателна лека кола ако излезат някога. Ясно е, че гражданинът ще ползва тези батерии, заредени с ядрена енергия.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Тогава енергията вече ще е превърната в нещо.

АЛЕКСАНДЪР ЯНКОВ: Тук става дума за енергията, за ядрото.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Това е производството.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Производството е в овоическия житейски смисъл.

ЙЛИЙ БАХНЕВ: Най-правилно е да се запише "мирно използване".

НИКОЛАЙ ПАВЛОВ: Ние не можем да пишем, че гражданите трябва мирно да използват енергията.

АЛЕКСАНДЪР ЯНКОВ: Нека да го оставим така засега, докато получим по-компетентни специализирани мнения.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Самите физици предлагат такъв термин

НИКОЛАЙ ПАВЛОВ: Смисълът на алинеята е по-различен. Става дума за то, че държавата може да установява монопол, а не че непременно ще го установи.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Да не се ли добави "за мирни цели"? Това е принцип.

Ако кажем "за мирни цели" може да се окаже така, че когато тази атомна енергия се използва за немирни цели държавата няма да се интересува от това.

ЖИВКО МИЛАНОВ: Смисълът е друг.

АЛЕКСАНДЪР ЯНКОВ: Нека да го оставим така.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Има една печатна грешка в ал. 4. Трябва да стане дума за геостационарни.

СНЕЖАНА ПЕТРОВА: От Комисията по радио и телевизия е постъпило предложение да се каже "постстационарни".

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Идеята за геостационарни е взета от физиците.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Нека да уточним структурата. става така: втора алинея отива на мястото на ал. 4, ал. 3 и 4 да минат преди това.

АЛЕКСАНДЪР ЯНКОВ: Много моля да се вземе оригинала и да се види, че става дума за "позициите", а не за "позицията".

Авторът на това предложение говореше за геостационарната орбита, защото оттам се разпределя теренът.

ПРЕДСУ ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Добре, колеги. Алинея първа остава; а алинея трета се качва на мястото на ал. 2; ал. 4 става ал. 3 и ал. 2 става ал. 4.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: В ал. 5 да се коригира: "При условията и реда по ал. 1, 2 и 3."

ЖИВКО МИЛАНОВ: Възниква един въпрос, който беше подхвърлен, че във втората алинея, където казваме, че държавата може да установява държавен монопол, не е ли твърде ограничено.

НИКОЛАЙ ПАВЛОВ: Сега сме в друг период, сега разбираме монополите.

ЖИВКО МИЛАНОВ: Аз предлагам да помислим по този въпрос.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Може да се каже: "и други сфери, когато общественият интерес налага това".

НИКОЛАЙ ПАВЛОВ: Когато говорим за монополи, всъщност говорим за акцизи. Това е работа на държавата. По линия на акцизите държавата може да контролира всичко.

ПРЕДСУ ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Остават само промените в структурата на текста.

Нека погледнеме чл. 19.

АЛЕКСАНДЪР ЯНКОВ: Мисля, че в ал. 1 на този член трябва да се развият социално-пазарните отношения.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Да, това предложение на икономическата позиция. Става дума за социално регулирани пазари.

НИКОЛАЙ ПАВЛОВ: Това е възможно само когато има развити такива институции. Сега ние такива институции нямаме.

ЯНАКИ СТОИЛОВ: Това трябва да се докладва.

Може би трябва да се промени в ал. 2 допълнението: "Като предотвратяване злоупотребата с монополизма", защото сам по себе си монополизмът нито може да бъде предотвратен, нито това е цел на държавата. Тя трябва да предотврати злоупотребата с монополизма.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Да, това е предложение на Икономическата комисия.

ЛЮБЕН ГРОЗДАНОВ: Това е залегнало като принцип в Закона за защита на конкуренцията.

ПРЕДС. ЛЮБЕН КОРНЕЗОВ: Добре, ще разгледаме този член допълнително.

ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ЗА
ИЗРАБОТВАНЕ НА ПРОЕКТ ЗА КОНСТИТУЦИЯ
НА БЪЛГАРИЯ:

(Любен Корнезов)